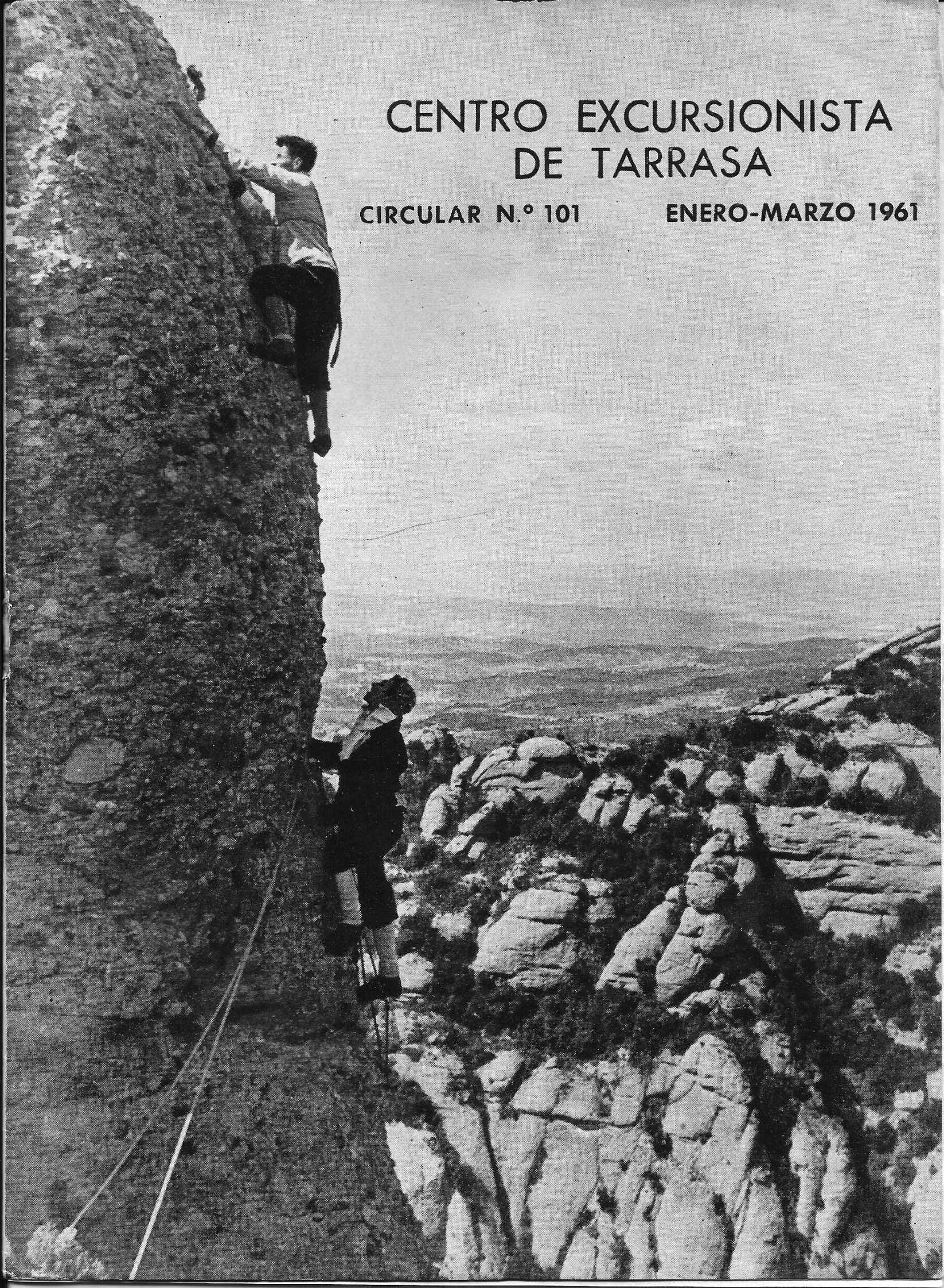

CENTRO EXCURSIONISTA DE TARRASA

CIRCULAR N.º 101

ENERO-MARZO 1961

PORTADA:

"NOUS DEIXEBLES"

Fotografía de José Costa

CENTRO EXCURSIONISTA DE TARRASA

ADHERIDO A LA FEDERACIÓN ESPAÑOLA DE MONTAÑISMO Y FEDERACIÓN CATALANA DE ESQUÍ

CIRCULAR N.º 101 ENERO-MARZO 1961

Salutació

Salutació a tots els socis, en prendre possessió aquesta Junta de Govern dels càrrecs que la Junta General els assigna.

Volem ésser com uns nois tendres, que tenen el màxim d' il·lusions en llur comès. Donarem totes les nostres energies a millorar els utensilis de les nostres Seccions, per així fer més adeptes a l'excursionisme, ja sigui científic o bé deportiu.

A aquella part que no estigui representada per les Seccions, donarem una empenta ben forta, per si podem assolir un nucli important. I així anirem enfortint la vida del nostre Centre, que si ara durant aquests mesos entrants clourem el nostre Cinquantenari, poguem conduir-lo cap al camí de l'eternitat, en un futur.

2

Defensa de l'Escalada

D'entre aquells qui es creuen capacitats per a fer una definició de l'escalada sense haver-la practicat, ni tan sols haver estudiat les seves característiques o particularitats, potser pocs en trobaríem que ens en fessin altra definició que la d'un deport que busca i juga constantment amb el risc. Aquesta definició però, potser pot atribuir-se i encara sols en part, als inicis de l'escalada.

Un lleuger estudi de les condicions i mitjans amb què es practica avui dia l'escalada precisament artificial, ens donarà a entendre tot seguit l'erroni de la definició o creença que en principi hem esmentat.

L'escalada artificial facilita els mitjans per a superar a muntanya, l'impossible, i sobretot, procurar la seguretat de l'escalador. La doble corda, la pitonisa d'expansió, els estreps, burils, i altres, són els estris que li faciliten la seva tasca d'obrir-se camins en la muntanya, que sense aquesta ajuda li serien vedats.

L'home, des que és en el món, sosté, sense desmai, una lluita constant per a superar-se, per a vèncer quants obstacles se li oposen en la seva vida; per ampliar els seus coneixements i procurar-se els mitjans per a estendre el seu domini en la terra, com a únic ser que és dotat de la intel·ligència; lluita que en la nostra època li permet recollir bons fruits i li obre camins insospitats.

Així hem vist també com dins el muntanyisme, que en els seus inicis, per a aquells qui el practicaven les gairebé úniques i millors armes per a la conquesta de la muntanya no foren altres que una voluntat de ferro i una valentia sense límits per a vèncer-la, s'ha buscat ajuda procurant-se mitjans i creant tècniques, fins a arribar en el moment actual en què les més difícils cares N., les més altes muntanyes han estat escalades i assolides pels homes. Sols així s'expliquen les grans victòries obtingudes pels millors escaladors de l'època actual, que al profà, per més que s'esforci li costen de creure.

Hem de reconèixer però, que no tots el homes tenim suficient fortalesa d'ànims per a sobreposar-nos al risc aparent de vèncer la vertical i fins i tot superar el baumat, com tampoc molts reunim prou facultats per a resoldre el problema que representa cada moviment en una escalada. Igualment no tots els escaladors poden aplicar-se la mateixa vara per a medir llurs aptituds; sobretot han de tenir la virtut de saber perdre alguna vegada, alguns més que altres.

Voldríem que en aquests cursets d'escalada que periòdicament es donen en el Centre, no s'hi veiés per part dels pares ni de quants són responsables en la formació de la joventut, l'ensenyança d'uns coneixements que duen a qui la practica, a jugar constantment amb el perill.

Aquí sí que cal distingir, deslligar del tot, el concepte de perill del de dificultat. En l'escalada, amb la tècnica i el material que s'empra avui dia, el perill o la seguretat davant la dificultat, depèn sols i exclusivament del caràcter i les condicions del qui la practica.

Precisament coneixent cadascun dels muntanyencs quines són les seves facultats i aptituds o avantatges amb què pot lluitar amb la roca quan aquesta es torna hostil, en el moment en què es troba encarat amb la dificultat, ha de fer un recompte de les seves armes; és quan la veu del pare i de la mare, dels mestres, han de guiar-lo. Coneixent-se ell, ha de saber distingir si les forces, si les aptituds són suficients per a vèncer l'obstacle, o bé saber perdre; és llavors quan li valen els savis consells dels pares i sobretot quan ha de demostrar la fortalesa del seu caràcter; és el moment en què ell sol ha de jutjar amb consciència, perquè en l'escalada, difícilment s'accepten les equivocacions. Aquesta és, potser, la seva flaca. El pensament, les paraules d'en Wimper, per més que passin els anys, serà vàlid, mantindrà palpitant actualitat: "Recordeu-vos que un moment de negligència pot destruir la felicitat de tota una vida."

Com a mostra, bé podem dir que és absurd pensar com al principi d'aquest escrit hem esmentat, d'un deport que tant procura la seguretat de l'individu, quan hem acabat per treure importància a tants com van desbocats damunt d'una moto, que requereix una agilitat de reflexos extraordinària, per carreteres i ciutats jugant-se la seva vida, i el que és més dolorós, àdhuc la nostra. Pel contrari, veiem com en l'escalador, que comparteix el goig de la muntanya amb els altres companys de la cordada, que entrega moltes vegades la seguretat de la seva vida a la confiança dels altres, cadascun dels seus moviments són abans que executats, pensats a consciència; disposa de dos peus i dues mans amb què aferrar-se a la roca, i abans no mou un qualsevol d'aquests membres per a tantejar la nova posició, li'n queden altres tres per a mantenir la seva seguretat.

Profits de l'escalada? També; aquests són estrictament morals i escapen a l'objectiu proposat en les consideracions que hem desenrotllat.

SECCIÓ D'ALTA MUNTANYA

Impressions de la Serra del Bou Mort

Lema: Renaixença

Ja feia temps que ens cridava l'atenció la Serra del Bou Mort pel desconeixement que, en general, se'n té dins l'element excursionista i ens feia il·lusió de passar-hi uns dies, ja que la manca de guies i mapes li dóna un atractiu una mica misteriós.

Després d'un llarg i polsós viatge, arribarem a temps de donar un tomb per la històrica vila d'Organyà i d'admirar les restes patinades del seu passat esplendor a la llum somorta d'unes bombetes elèctriques.

De bon matí, mentre el vent gèlid que ve de les muntanyes llunyanes cobertes de neu ens fibla la cara, empenem la marxa per un camí de carro que ens porta, en una hora i mitja, al petit poblet de Cabó. L'arribada coincideix amb una típica processó de Divendres Sant, a la qual assisteix tota la gent del poble i de la rodalia. Aquesta processó té un accentuat sabor rural i ens fa l'efecte que es ve succeint sense cap mena de variació des de qui-sap-los anys. El trajecte d'Organyà fins a Cabó pot fer-se amb taxi o amb el camió de la llet.

Sense deturar-nos arribem a la zona de bosc de pins que travessem per espai d'una bona estona, i passem per la Borda del Joanet on es troba un carregador de fusta. Tot el voltant està cobert de pins alts i de bona presència, però de tant en tant se'n veu un de ben sec, esgrogueït. Ben aviat en coneixem la causa: llargues corrues de cucs peluts, l'un darrera l'altre, com si fos un sol cos de més d'un i dos metres de llarg, travessen el camí tot anant d'un arbre a l'altre per a penjar-hi els seus nius i xuclar-ne la saba. Els arbres grans se'n ressenten molt, els petits ben aviat es moren, corsecats. Cada vegada veiem més fileres d'erugues. De primer intentem aixafar-los, cosa poc recomanable ja que la pols que s'aixeca, meitat del camí meitat de les bestioles, produeix una gran coïssor a les cames. Al cap d'una estona, en veure l'augment dels nius i de les processons, ho deixem per impossible. Quina llàstima que uns boscos que podrien ésser tan esplendorosos es vegin corsecats per aquesta malura! Fa pena de veure els arbres primerencs ja amb els seus nius penjats, i ens fem promesa de posar el nostre entusiasme en la destrucció d'aquest paràsit. Pensem que la unió dels excursionistes en aquesta labor podria portar un gran benefici, assabentant-nos dels seus costums i destruint els nius en l'època més adient. Trobem estrany que, segons sembla, no es prenguin mesures per a combatre'ls, ja que creiem més important quasi això que la repoblació, repoblació que per altra part trobem molt a faltar en les nostres muntanyes.

Anem pujant amunt fins una casa deshabitada on fem una curta parada per a esmorzar i gaudim d'una esplèndida visió de muntanyes: el Pedraforca, el Port del Comte ben nevada, amb un primer terme d'arbres fruiters florits, veritablement encisador.

Seguint el bosc anem passant paral·lelament al cingle que s'alça a la part esquerra de la vall. Deixem enrera les bordes del Morgó i del Favat, totes dues habitades, i arribem una hora més tard a la Borda de La Pastora, on s'acaba la vall, rodejada dels pendents que baixen de les properes muntanyes. Ben a prop s'hi troba una font abundosa (4h 05m).

Emprenem forta pujada entremig del bosc que ens portarà a la Collada del Tossal Negre, on es troben els camins que van a Taús, Senyús, Hortonedà i els Prats, i que és un esplèndid mirador.

La neu cobreix bona part del coll i del camí que hem d'agafar i que, passant per damunt el cingle, mena al collet. Després de petites dificultats per mor de la neu, arribem 50 minuts més tard (5h 35m) al collet. D'allí al cim del Castell emprem tan sols 30 minuts.

CIM DEL CASTELL (2076 m.). Cal remarcar l'esplendidesa del panorama que s'albira des d'aquest cim. Es pot dir que a quasi tot el volt es van descobrint muntanyes i més muntanyes, a l'últim terme el Pirineu cobert per blanca tofa de neu i destacant més a prop, negres pel contrast, els cims més baixos orfes del blanc mantell.

Quanta estona restem contemplant aquesta meravella!

Davallem altra volta al collet passant pel Pou de Glac, forat d'àmplia circumferència atapeït de neu, sobretot en aquests dies en què els voltants n'estan coberts.

Ha arribat l'hora del dinar i ho fem envoltats de la pau i la tranquil·litat que regna en aquests cims solitaris. Fa bo d'estar-hi mentre el sol ens fa l'obsequi dels seus raigs càlids i tot menjant gaudim del silenci i del doll musical que es desprèn de tot el que ens envolta, i l'esperit reposa...

Però cal pensar en fer via. En 35 minuts ens enfilem pel pendent nevada de la carena fins al Cap del Bou Mort (2083 m.) des d'on fruïm altra volta d'una formidable panoràmica. Només ens la priva una mica el proper cim del Castell, on havem estat abans de dinar.

No ens mouríem, incansables d'aquest cim, però cal pensar en buscar lloc on passar la nit, ja que no sabem si més avall trobarem aixopluc.

(7h 15m). Coll de la Creueta. L'hem d'agafar una mica a l'esquerra, per evitar la neu que s'hi amuntega. Baixem pel Tossal del Pi, ben cobert de bosc, cap al Barranc dels Clots dels Camps (7h 50m), i per un camí que passa pel fons de la vall, on trobem

entre els arbres una esplèndida varietat de flors de totes menes, i en una quantitat fabulosa, fins que arribem al Pla de les Coberteries on comença una pista forestal. En aquesta banda el bosc és sà, espès. Fa goig de veure que no hi ha arribat encara la matura de la processonària amb les seves bosses blanques penjant de les branques.

Preguntem a un llenyataire i ens diu que seguint el camí arribarem a cases habitades i que anem bé per a sortir a Pessonada. Seguint la pista arribem a la casa del Pla del Tro, on trobem gent acollidora que ens ofereix la pallissa i ens recomana la casa l'Hortó situada més avall, a un quart de camí, i on hi ha més bona pallissa i més gran, i també bona gent.

Ens hi dirigim, hi arribem després de 9h 25m de camí, i comprovem que tot el que ens han dit és cert i ens plau de trobar aquesta gent senzilla i bona, que ens ofereix la seva casa, en aquestes muntanyes que creïem deshabitades.

De matí ens preparem per fer una nova jornada. Com que ahir férem més via de la que ens haviem proposat, avui aprofitem per allargar la jornada que resultaria curta i per a córrer nous indrets, ja que pensem anar a la Serra de Sant Corneli que des d'aquí veiem elevada i que ens servirà de punt de mira per a conèixer els cingles de Herbassabina i d'aquesta banda del Bou Mort.

Eixim d'hora i, després d'acomiar-nos amicalment de la gent de l'Hortó, emprenem caminada davallant fins a travessar el Riu de Carreu (15m), davant de la Serra del mateix nom que es dreça enfront nostre. Seguim per l'altre vessant de muntanya i ens enfilem, passant per sota el massís anomenat Gallinove, fins un petit collet que ens portarà a la Collada Gassó. Altra volta trobem, encara que no tan arrelada, la plaga de la processonària del pi, que s'instal·la als arbres joves. Arrenquem els nius que hi ha i els cremem per veure si en una petita proporció rebaixem la pèrdua que porta aquest flagell.

Collada Gassó (1h 35m - 1174 m.) on es troben camins que es dirigeixen a Herbassabina, Abella de la Conca, Sant Romà d'Abella i Bastús.

Anem perdent nivell. Una mica més avall trobem la Collada del Faisanet i després la Collada on passen unes línies elèctriques, i on trobem els camins a Pessonada, Sant Romà d'Abella i Orcau.

Llavors enfilem la forta pujada, entre les restes de trinxeres que encara hi queden de la guerra civil i materials abandonats, fins que assolim l'esplèndid mirador de Sant Corneli (1341 m. - 3h) on pot admirar-se la Conca de Tremp, el Pallars Jussà, la Serra del Bou Mort i l'incomparable teló de fons de les belles muntanyes properes.

Després d'una bona estona de contemplació, i de la visita a la minúscula ermita, empenem davallada fins a la Collada, baixem per dret corriol fins a trobar altra volta el Riu de Carreu, que ens serveix per a refrescar els nostres fronts perlats de suor, i ens encaminem a l'aterrada ermita de Vilanoveta on surt camí vers Herbassabina i Aramunt.

A les 6h 35m de marxa arribem a Pessonada, cerquem la casa Bastida que ens han recomanat per a sopar i passar la nit, i on trobem altra volta aquell acolliment que tant ens ha plagut per aquests verals.

Després d'un bon sopar amb els queviures naturals del país i d'un vinet sense aigua, també de la collita, anem a reposar.

L'endemà és Diumenge de Pasqua, els pagesos en sortir de missa es reuneixen en una placeta al recer del vent que bufa gèlid del cantó de la Vall d'Aran, on segons sembla està nevant, i en el recer assolellat fan petar la xerradeta. Ens els hi unim una estona i ens agrada aquell parlar planer i franc. Ens conten coses del país que trobem força interessants: una d'elles és que a Pessonada sempre arriba el sol a la mateixa hora, estiu i hivern, degut al penya-segat que té al darrera i pel qual el sol treu el cap, segons l'estació, més amunt o més avall, i això fa que per un caprici de la naturalesa arribin sempre igual els raigs de l'astre.

Fem una volta pels ventejats carrers, pendants i de rústegues cases, i empenem la marxa cap a Sant Marí de Canals (0,40h) i La Pobla de Segur, on arribarem al cap d'una hora i mitja, sempre foblats pel vent desfermat que bufa esbojarrat i fresc.

Hem de remarcar que la impressió d'aquesta sortida ha estat magnífica, ja que hem conegut un nou massís, on els boscos, els cingles, les neus, els rierols, la bona gent, tot ens ha plagut i desitgem tornar altra volta per aquests indrets que recomanem a tots els companys excursionistes, amb la seguretat que els agradarà i amb l'esperança que aquesta bona impressió serà recíproca i que sabrem deixar en llurs habitants una bella imatge del que ha d'ésser l'excursionista conscient.

AGUSTI REVERTER DE BARCELONA

Primer premio a la mejor reseña de una excursión

Primer Certamen Literario del C. E. T.

SECRETARIA

REUNION GENERAL REGLAMENTARIA

El día 27 de enero se celebró la anunciada Reunión General Reglamentaria, bajo la presidencia de don Narciso Bacardit y con asistencia de un buen número de señores socios.

Después de la lectura y aprobación del acta de la reunión anterior, el presidente declaró abierta la sesión.

El tesorero expuso a la consideración de todos los asistentes un detallado estado de cuentas correspondiente al pasado ejercicio.

A continuación, por el secretario, es leída una breve memoria sobre las actividades más destacadas llevadas a cabo durante el pasado año 1960, tanto en el orden meramente excursionista, como en el ámbito social. Tal memoria se halla depositada en los archivos de la entidad para debida constancia.

El señor Altisen, como componente de la Comisión del Cinquentenario, dió cuenta de las actividades más destacadas que dicha Comisión ha organizado con motivo de las Bodas de Oro de la entidad y que culminará en la "Diada de Germanor" del presente año.

Seguidamente el señor Bacardit, que desde el año 1953 ha venido desempeñando el cargo de presidente de la entidad, expuso su decisión de dejar el cargo a disposición de la Asamblea, para que a su vez elija a la persona que deberá regir los destinos de este Centro Excursionista, cuyo cargo recae por unanimidad en don Manuel Closa Sallari, sobradamente conocido en los medios excursionistas y que ha dado pruebas de su gran amor al "Centre", dándose a continuación la composición de la nueva Junta, que es como sigue:

Presidente:	Don Manuel Closa
Vicepresidente:	" Emilio Llongueras
Secretario:	" José María Martí
Tesorero:	" Juan Altisen
Contador:	" José Mies
S.A.M.:	" Delfín Feiner
Esquí:	" Jorge Serra
Juvenil:	" Ricardo Alegre
Mineología:	" Ramón Brumós
Excursiones:	" Alfonso Aguilar
Publicaciones:	" José Centelles
Fotografía:	" Pablo Juliá
Biblioteca:	" Eduardo Pérez
Conservación Local:	" Francisco Estrada
Vocales:	" Narciso Bacardit
	" Miguel Torrella
	" Carlos Mussons
	" Juan Martorell

TARJETA DE LA FEDERACION ESPAÑOLA DE MONTAÑISMO

Los señores socios que deseen obtener la Tarjeta de la Federación Española de Montañismo, correspondiente al año 1961, pueden pasar por esta Secretaría todos los días laborables, de 8 a 9 de la noche.

CARNET DE CAMPING

Con el fin de poder atender debidamente a quienes estén interesados en poseer o renovar los Carnets Nacional e Internacional de Camping, se servirán pasar por Secretaría, donde les será tramitado.

UTILIZACION DE KILOMETRICOS

Todos los señores socios que deseen beneficiarse de los kilométricos deportivos, pueden solicitarlo con antelación a esta Secretaría. Para su utilización es necesario poseer la tarjeta de la F.E.M. del presente año. Asimismo, para tener derecho al seguro de accidente de ferrocarril, se ha contratado una póliza de seguro por kilométrico, por lo que el precio por kilómetro ha quedado incrementado en 0'34 ptas.

CARNET DE LA ENTIDAD

Los socios que no posean el Carnet Social y deseen obtenerlo pueden pasar por Secretaría, donde se les facilitará gratuitamente.

BIBLIOTECA

Se notifica a todos los señores socios que la Biblioteca permanecerá abierta todos los días de 7 a 9.

Durante el presente trimestre se han adquirido los siguientes volúmenes:

Manual de la exploración subterránea, Editorial Juventud.

Guía Posets-Maladetta, editada por C. E. Cataluña.

Nos han sido cedidos los siguientes:

Por el Ayuntamiento de Barcelona:

Miscelánea Zoológica, vol. I, fasc. III.

Por la Universidad de Santo Domingo de la República Dominicana:

Anales de la Universidad, 85-86 y 87-88.

Revista Dominicana de Cultura, vol. I.

Monumento Megalítico y Petroglifos de Chacvey, República Dominicana.

La autenticidad de la bula "In Apostolatus Culmine", base de la Universidad de Santo Domingo, puesta fuera de discusión.

VARIOS

El pasado día 3 falleció don Miguel Llobet Rocabayera, uno de los pioneros de la fotografía egarense y gran amigo de nuestro Centro.

A sus familiares nuestra condolencia.

* * *

De nuestro consocio don Conrado Pedrós hemos recibido la donación de un par de esquíes, para su uso en la Sección, donativo que agradecemos.

TESORERIA

Subscripción pro Cincuentenario

SUMA ANTERIOR	3.150
Superávit pro reforma local social . .	200'15
Comas	500
Elías Soriguera	50
J. Martí	50
Barbería Campamento	120'20
A. Carles	100
M. Planchat	100
Sr. Expresidente	500
Daniel Blanxart	500
Llargués	400
J. Martí	100
José Tintoré	100
Anónimo	2.000
Tutusaus	25
Esteve Torras	500
A. Miralda	100
J. G.	500
J. Arias (pro Cassin)	500
Manuel Puig	100
C. Mussons	100
Isidro Mas	100
	9.795'35

CRÓNICA**NOVIEMBRE**

Como ya es costumbre en nuestra ciudad, se efectuó el día 27 de este mes la "PINYONADA FAMILIAR", simpática fiesta que agrupó a diversas familias en el conocido paraje de "Can Pelacs".

DICIEMBRE

En la noche del viernes día 2 ocupó la tribuna de nuestro Centro el prestigioso doctor don GONZALO LLOVERAS, el cual con su habla amena nos deleitó con el tema "Excursionisme i Formació de la Personalitat".

Con motivo del Cincuentenario de nuestra Entidad, el Centro Excursionista de Cataluña hizo entrega al Centro Excursionista de Tarrasa del título de SOCIO CORPORATIVO. A tal fin se efectuó una visita matinal a las dependencias de la decana entidad excursionista. Los asistentes al acto fueron obsequiados con un "piscobis".

Aprovechando la estancia en Barcelona, se visitó también la Diputación Provincial.

LA NOSTRA VETLLADA. — La naciente Sección Juvenil efectuó su primera velada teatral con extraordinaria afluencia de público. Sus miembros nos deleitaron con diversos "sketchs" humorísticos, finalizando el acto con la proyección de transparencias en color que mostraron a los asistentes las actividades de la mencionada Sección.

Además, coincidiendo con el "Día de la Madre", los jóvenes hicieron donación de los regalos a sus respectivas madres asistentes al acto.

El día 9, don Juan Sales, con una interesante conferencia sobre el tema "MARIUS TORRES, POETA DE L'ESPERANÇA", disertó en el salón de nuestra Entidad.

En la capilla de San Roque de La Barata, se celebró el día 24, por la noche, la ya tradicional "MISSA DEL GALL", a cuyo acto litúrgico asistieron gran cantidad de socios de nuestro Centro. Al final de la misma se efectuó el refrigerio popular.

De los días 25 al 31 permaneció abierto el anual "SALO D'HIVERN" de pintura. Participaron en el mismo diversos artistas tarrasenses.

ENERO

Una interesante exposición de fotografías tuvo lugar durante los días 6 al 15, pudiéndose admirar todas las fotografías premiadas en los "SALONES LOCALES".

FEBRERO

El domingo día 5 se efectuó una visita matinal al MUSEO DE ARTE ANTIGUO, del Palacio Nacional. Concurrieron a dicha excursión diversos asociados, que pudieron admirar las bellezas que dicho recinto encierra.

"ALEMANYA 1960". Bajo este sugestivo tema el día 10 tuvo lugar una sesión de diapositivas en color a cargo de nuestro consocio don Florencio Soriguera, conseguidas en su último viaje por Alemania.

Cuanto asistimos a esta interesante velada seguimos con interés la disertación del señor Soriguera, el cual reconstruyó, mediante las diapositivas que iba presentando, todo su viaje por tierras germánicas.

Fueron presentadas ciento ochenta diapositivas, verdaderos documentos turísticos y culturales, mediante las cuales pudieron admirarse ciudades que en la segunda guerra mundial quedaron completamente arrasadas y que en la actualidad vuelven a estar urbanizadas con majestuosos edificios contruidos enteramente de plancha, jardines frondosos de una belleza inenarrable y monumentos de un valor artístico incomparable.

El viernes día 17, en el salón de actos de nuestra entidad, tuvo lugar una interesante conferencia, acompañada de diapositivas, a cargo del Dr. Charles Prunet, que desarrolló el tema "CAMINO DE SANTIAGO".

El Dr. Charles Prunet, conocido ya en el ambiente excursionista tarrasense debido a las muchas visitas que ha efectuado a nuestra ciudad en diversas ocasiones, tiene en su haber innumerables excursiones por toda la península Ibérica, que le han dado, junto con sus estudios hispanos, conocimientos suficientes para dar a conocer por toda España, Portugal y Francia bellezas de nuestro país desconocidas aún por muchos españoles. Ostenta en la actualidad la presidencia del Club Alpino Francés de Tarbes.

El público asistente a la velada premió con calurosos aplausos al distinguido conferenciante.

La Sección de Alta Montaña de nuestro Centro efectuó su "CAMPAMENT D'HIVERN SOBRE NEU" en los confines de Ribas, escogiendo para tal fin el pintoresco rincón de Campellas.

Como ya es tradicional en los anales del Centro Excursionista, se celebró el día 24 el popular "COMIAT DE QUINTOS". Se proyectaron diversos documentales que merecieron unánime aprobación, Como colofón al acto fué leída la aleccionadora arenga a los nuevos reclutas, dando fin a la velada el no menos tradicional "piscolabis".

MARZO

El domingo día 5 un nutrido grupo de consocios se desplazó a la Ciudad Condal para visitar el Palacio, hoy Museo de Pedralbes.

Los asistentes recorrieron todas las dependencias del Museo, deteniéndose con admiración delante de los diversos tesoros artísticos e históricos que allí se exhiben.

Aprovechando la estancia en Pedralbes se visitó también la casa Benedictina en Barcelona, bonita construcción de tipo florentino y la novísima Facultad de Derecho, construcción muy al gusto moderno.

SECCIÓN ALTA MONTAÑA (S. A. M.)

Tal como estaba previsto y con la asistencia de numerosos socios, se celebró el pasado día 24 de enero, de acuerdo con el consabido orden del día. Finalmente se anunció la nueva Junta que regirá los destinos de la Sección durante el presente ejercicio, y que ha quedado constituida de la siguiente manera:

Presidente:	DELFIN FEINER
Vicepresidente:	JOSE M. ^a SOLER
Secretario:	JAIME MARCET
Tesorero:	JOSE M. ^a SERRANO
Vocal de escalada:	MANUEL ANDREU
" " espeleología:	MANUEL CAMPOS
" " acampada:	ARTURO GUITART
" " material:	JOSE GARCIA
" numerario:	SALVADOR PRAT
" "	PABLO JULIA

SECCIÓN DE ESQUÍ

Durante los días 29 de enero, 5 y 26 de febrero se celebró en La Molina los XVI Campeonatos del Vallés organizados por la A. E. de Granollers, obteniendo nuestros representantes unas magníficas clasificaciones.

Descenso: 1.º A. Barata, 6.º J. M.ª Arola, 7.º J. Serra, 9.º J. Ignacio, 10.º B. Pineda, 17.º J. Orrit, 18.º J. Costa, 20.º M. Onandía, 23.º J. Segura, 36.º C. Mussons, 43.º A. Sanahuja. — **DEBUTANTES:** 6.º J. Roura. — **FEMENINAS:** 1.ª N. Martí de Barata. — **EQUIPOS:** 1.º C.E. Tarrasa.

Medio fondo: 14.º J. Ignacio, 16.º J. Puig. — **DEBUTANTES:** 6.º J. Serra; 7.º J. Galí.

Habilidad: 4.º J. Roca, 10.º J. M.ª Arola, 11.º J. Serra, 17.º A. Rodó.

SECCION JUVENIL

Els qui estimem la Natura

Noi, no sents com si algú et cridés?, desde la llunyania una veu dolça, una veu que ofereix la sensació d'una llengua d'aigua que relliscant per entre les penyes s'escorre del damunt dels cims glaçats encara, i que el sol comença a fondre. I s'acosta la veu, i sembla talment com si milers i milers d'ocells anessin flirtejant per entre les branques dels pins, per entre els romanins florits, despedint llur aroma dolça que gairebé es palpa, pel damunt de les tímides margarides, i pels camps de blat vert encara i salpicat d'un estol de joioses paparoles vermelles com un glop de sang. I arreu criden els ocells, piulen molt fort, sembla que s'hagin canviat la gargamella d'hivern per l'altra de primavera. No, no s'han canviat pas res, no, és el cor el que canvia, és el cor, l'ànima, tot el ser d'un. Es transforma l'espirit! Es la joia de viure!

I vivim, i encara sentim la veu de la primavera que ens parla a través del llenguatge dels ametllers florits, de les primeres orenetes que tornen al vell niu que tenen sota el balcó de casa.

I tu, noi, tu sentiràs aquesta veu, la veu de la vida, d'allò que tu dius que és vida, a través dels discs d'un Paul Anka o d'un Elvis Presley i exterioritzaràs la teva alegria movent-te al ritme desacompassats d'un "Rock" amb uns gestos i unes contorsions que si et poguessis veure tu mateix no podries fer altra cosa que pensar: "Aquest sóc jo o és un simi?" Ah! i tot això amb amaniment profund de "Groggs", "Vodkas", "Wyskis", etc. i que tampoc hi falti el clàssic paquet de tabac ros, si pot ésser de contraband millor. Fa ésser més home explicar les peripècies que es varen córrer per a passar un stock de "Luckis" o de "Pall Mall"!

No és veritat, noi, que des de sota aqueixa carcassa no la pots sentir la veu dolça, veritable de vida i salut de que et parlava? No, no la pots sentir ni la sentiràs mai si tu no vols.

L'època materialista que vivim es presta a la confecció d'aquestes grans "tapadores" on bull la joventut de totes las nacions del món, que són altres tantes "olles".

Siguem nosaltres, doncs, el suc substanciós que vessa d'aquestes "olles" i des de fora podrem dir amb goig:

Amics, germans que hem dormit tots sota la mateixa tenda!...
Oi que és maca la Natura?

ESCALADA

5-2-61: L'Esquirol, por J. M.ª Serrano, M. Campos, M. Andreu y M.ª Antonia.

Cavall Bernat, por M. Andreu, M.ª Antonia y M. Campos.

12-2-61: L'Esquirol, por Delfín Feiner, Isabel Bas y José M.ª Serrano.

19-2-61: La Agulleta de les Fogaroses, por M. Andreu y Fco. Ullés.

La Roca Petanta, por M.ª Antonia, Fco. Ullés, y M. Andreu.

5-3-61: El Bolet, por M. Andreu.

L'Esquirol, por M. Campos, M. Andreu y M.ª Antonia.

ESPELEOLOGIA

Dia 27 novembre 1960. — Avenc de Can Poble, per M. Campos i I.M.C. (S.A.M.).

Dia 2 octubre 1960. — Avenc del Llest, per I.M.C. (S.A.M.).

Dia 23 octubre 1960. — Avenc del Llest, per M. Campos i I.M.C. (S.A.M.).

Dia 5 novembre 1960. — Avenc del Daví, per I.M.C. (S.A.M.).

Dia 20 novembre 1960. — Avenc del Club, per M. Baldó, J. Ayné, J. Comas i I.M.C. (S.A.M.).

Excursiones

La Garriga, Santuario de Ntra. Sra. del Puiggraciós, Cingles de Bertí, San Martí y castillo de Centellas, Sauva Negra, Castellcir y Castelltersol, por R. Bassols y R. Tutusaus.

Figaró, Tagamanent, Pla Calma, Coll Formic, Matagalls, Sant Marçal, Els Castellets, Les Agudes. Turó de l'Home y Santa Fe, por M.ª Gracia Celma, R. Tutusaus, N. Salas, J. Sánchez, R. Bassols y L. Padró.

Vidrà, San Bartomeu, Puigsacalm, Santuari de Ntra. Sra. de les Olletes, San Privat de Bas, Les Presas y Girona, por R. Caballé, L. Antón, M.ª Teresa Matas, M.ª Gracia Celma, N. Salas, R. Bassols, L. Padró, J. Figueras, J. Sánchez, J. Montroig y R. Tutusaus.

Ripoll, San Roque, Refugio "Saltor", Sant Amanç, Taga, Puig d'Estela, Ogassa, San Martí Surroca y San Juan de las Abadesas, por M.ª Gracia Celma, Liberto Padró y Juan Sánchez.

PICOS DE EUROPA

León, Riaña, Puerto de Portón, Posada de Valdeón. Excursión al refugio de Llago Huerta, por canal del Perro y descenso por Carbanal y Cordiñanes. Ascensión al refugio "Collado Jermoso" (F.E.M.), por Sta. Marina y collado de Remoña, Pico Llambrión. Travesía del Collado Jermoso al refugio "J. Delgado Ubeda", por Llago Cintero, Hoyo sin Tierra y Horcados Rojos, y descenso por canal de Camburero a Bulnes, Puente Poncebos y Arenas de Cabrales. Travesía de Covadonga a Vega de Enol, refugio "Marqués de Villaviciosa", canal de Fuerte Trea, Puente Bolín, Senda del río Cares, Arenas de Cabrales, Llanes y Santander, por N. Salas, L. Padró, A. Roqué, J. Sánchez, A. Prunés y M. Tapias.

SIERRA DE GREDOS

Avila, Hoyos del Espino, Prado las Pozas, refugio Club Alpino, Laguna Grande de Gredos, Pico Almanzor (2.592) —primera ascensión local—, Travesía al Cuchillar de las Navajas, Collado la Mira, refugio "Antonio Victory", El Gran Galayo (primera local), Sierra de Guisando, Arenas de San Pedro y Madrid, por Miguel Tapias, Juan Sánchez, Nicolás Salas, Alberto Roqué y Liberto Padró.

DECORACIÓN

ELLSA

Nicolás Talló, 65

Teléfs. 3624 - 4341

ESQUIS

ALTIMIRA

ACCESORIOS y REPARACIONES DE TODAS CLASES - SERVICIO DE ALQUILER,
PUPILAJE y LACAJE - SURTIDO DE ESQUIS ECONOMICOS, POR ENCARGO

VENTA DE MATERIAL ATTENHOFER
ESQUIS - BASTONES - FIJACIONES

Ctra. Moncada, 59 - Teléfono 5076

TARRASA

DEPORTES ALPINOS

Les ofrece el mejor material a los precios más asequibles en

MONTAÑA, CAMPING, ESQUI, TENIS Y HOCKEY

CONSULTE PRECIOS

Rutlla, 31 - Tel. 4069 - TARRASA

FOTOS

francino

Plaza España, 13

Teléfono 2833

TARRASA